

**ONTWERP VAN DECREET
TOT REGELING VAN DE TALEN WAARIN NOTARIELE AKTEN AANGEBODEN EN
MEEGEDEELD WORDEN AAN HET BEVOEGDE KANTOOR VAN DE ALGEMENE
ADMINISTRATIE VAN DE PATRIMONIUMDOCUMENTATIE OF ANDERE
BESTUURLIJKE OVERHEDEN EN TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 3 VAN HET
WETBOEK VAN 30 NOVEMBER 1939 DER REGISTRATIE-, HYPOTHEEK- EN
GRIFFIERECHTEN**

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Om het hoofd te bieden aan de problematiek van de ontnederlandsing en internationalisering van de Vlaamse Rand, en in uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, wordt in dit ontwerp van decreet bepaald in welke taal notariële akten die gelokaliseerd zijn in een gemeente zonder speciale taalregeling in het Nederlandse taalgebied moeten aangeboden of meegedeeld aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie en aan een bestuurlijke overheid. Tevens wordt in een toezicht en sanctionering voorzien. Artikel 3 van de wet van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt in overeenstemming gebracht met dit voorontwerp van decreet.

2. Situering

De Vlaamse Rand is een buitenbeentje rondom onze hoofdstad. Onder andere vanwege de nabijheid van de grootstad wordt de streek geconfronteerd met een specifieke problematiek van ontnederlandsing en internationalisering. De hoge migratiedruk heeft negatieve gevolgen voor het sociale weefsel. Net daarom voert de Vlaamse overheid een gastvrij, maar ook kordaat, integratiebeleid dat zich richt op de integratie van anderstalige nieuwkomers.

Traditiegetrouw besteedt het Vlaams regeerakkoord een uitvoerig luik aan de Vlaamse Rand, met de ambitie om het onthaal- en integratiebeleid te enten op een duidelijk taalbeleid en een duidelijke taalwetgeving: "Op basis van onze bevoegdheden om het taalgebruik in bestuurszaken te regelen treffen we een decretale regeling voor het taalgebruik bij de opmaak van notariële akten."

Voorliggend ontwerp van decreet geeft uitvoering aan deze ambitie.

De huidige praktijk inzake notariële akten staat immers nogal haaks op de uitgangspunten van het Vlaams onthaal- en integratiebeleid. We heten anderstaligen hartelijk welkom maar vragen daarom meteen ook respect voor het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand en voor officiële, wettelijke eentaligheid.

Voor veel nieuwkomers is de aankoop van een woning of grond de allereerste officiële handeling in de Vlaamse Rand en de allereerste kennismaking met de overheid. Dan is het uitermate contradictorisch dat diezelfde overheid, of de vertegenwoordigers ervan, anderstalige formele documenten aanvaarden als volledig rechtsgeldig en zelfs op gelijke voet laten staan met Nederlandstalige versies. Nochtans is dat de praktijk.

Vaak worden notariële akten aan de bevoegde kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie aangeboden in een andere taal dan het Nederlands. Hetzelfde geldt voor notariële akten die worden meegedeeld aan bestuurlijke overheden (zoals bijvoorbeeld in het kader van het aanbieden van een voorkooprecht). In de praktijk

hebben deze anderstalige documenten exact hetzelfde statuut als de Nederlandstalige versie. Aldus geeft de overheid in wat dikwijls de allereerste kennismaking is, de facto aan nieuwkomers het signaal van officiële meertaligheid.

De thans geldende taalwetten en taaldecreten bieden geen duidelijk kader voor het aanbieden en meedelen van de notariële akten aan de bevoegde kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie en de bestuurlijke overheden.¹ Minstens moet vastgesteld worden dat de geldende taalwetgeving niet afdoende afgestemd is op de opdeling van België in vier taalgebieden (artikel 4 van de Grondwet) en onvoldoende waarborgen biedt dat notariële akten in het homogeen Nederlandse taalgebied effectief in de Nederlandse taal aangeboden en meegedeeld worden. Aldus ontsnapt het aanbieden en meedelen van notariële akten aan de toepassing van de taalwetgeving in bestuurszaken en de handhaving ervan.²

De registratie van notariële akten in het homogeen Nederlandse taalgebied schept nog problemen: indien deze akten niet in de taal van het taalgebied worden aangeboden, wordt de nodige taalkennis verondersteld van personeelsleden die de overschrijving doen. Men moet zich immers toch minstens kunnen vergewissen van de inhoud en conformiteit van de akten die worden aangeleverd. Nochtans kan dergelijke taalkennis van geen enkele personeelsleden in kwestie vandaag wettelijk vereist worden en dus ook niet verwacht worden. Het probleem stelt zich zowel voor de overschrijving als voor de inschrijving of kantmelding op de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie wanneer de notariële akte niet aangeboden wordt in de Nederlandse taal. Bovendien wordt het doel van de hypothecaire publiciteit niet bereikt.

Het ontwerp van decreet beoogt tegemoet te komen aan deze problemen. Het beoogt vooreerst de Nederlandse taal te beschermen en te stimuleren in het homogeen Nederlandse taalgebied met het oog op het behoud van de door de Grondwet gewaarborgde principiële eentaligheid van het homogeen Nederlandse taalgebied. Dit ontwerp situeert zich binnen het kader van artikel 4 van de Grondwet dat België in vier taalgebieden verdeelt en de grondwettelijke waarborg vormt van de voorrang van de taal van het eentalige taalgebied en van de gelijkheid van beide talen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.³

Het voorontwerp waarborgt bovendien dat de personeelsleden de akten aangeboden of meegedeeld krijgen, de taal zelf begrijpen. Tevens wordt het doel van de hypothecaire publiciteit beter gevrijwaard.

3. Inhoud

a) Korte beschrijving van de nieuwe regeling

Het ontwerp van decreet bevat een verplichting om notariële akten in het Nederlands aan te bieden aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie waarvan het ambtsgebied zich uitstrekt over het Nederlandse taalgebied. Eenzelfde verplichting geldt voor het meedelen van notariële akten aan bestuurlijke overheden.

---

¹ Zie C. DE BUSSCHERE, *Nieuwe taalwetten in verband met het notarisambt en notariële akten. Het impact van de grondwetswijziging van 1970 en 1980*, Antwerpen, Kluwer, 1981, 205 pg.

² Het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij koninklijk besluit van 16 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken biedt evenmin een afdoende kader om deze problematiek het hoofd te bieden.

³ A. ALEN en K. MUYLLE, *Handboek van het Belgisch Staatsrecht*, Mechelen, Kluwer, 2011, nrs. 290; T. DE PELSMAEKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, die Keure, 2004, 16-18; J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, *Handboek Belgisch Publiekrecht*, Brugge, die Keure, 2010, nr. 1530 en J. VELAERS, "Het gebruik van de talen" in G. VAN HAEGENDOREN en B. SEUTIN (eds.), *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, die Keure, 2001, 9-38. Zie ook GwH 5 oktober 2011, 147/2011, B.6.1.

Indien de notariële akten niet in het Nederlands zijn opgesteld, voorziet het ontwerp erin dat een beëdigde Nederlandse vertaling toegevoegd moet worden. Als de notariële akten niet in het Nederlands zijn opgesteld, beperkt het ontwerp zich aldus tot het opleggen van de verplichting om een beëdigde Nederlandse vertaling van zijn akte aan te bieden aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of mee te delen aan de bestuurlijke overheid.

De gemeenschappen kunnen overeenkomstig artikel 129, §1, van de Grondwet bij decreet het taalgebruik regelen voor de bestuurszaken, het onderwijs en de sociale betrekkingen. Het is op deze grondwettelijk voorziene beperking van de taalvrijheid dat het voorliggend ontwerp van decreet zich ter zake steunt.

Aangezien taalvrijheid de regel is en beperkingen ervan de uitzondering⁴, beoogt het voorliggend voorontwerp van decreet de vooropgestelde doelstellingen te bereiken op een wijze die niet verder gaat dan strikt noodzakelijk is.

Zo verplicht het voorliggend ontwerp van decreet particulieren niet om overeenkomsten op te stellen in het Nederlands. Zij kunnen hun overeenkomst opstellen in een andere taal dan het Nederlands zodat de vorming van een vrije en geïnformeerde wilsovereenstemming tussen partijen volledig gevrijwaard blijft. Het voorliggend ontwerp van decreet beperkt de taalvrijheid in "de private sfeer" zoals beschermd door artikel 30 van de Grondwet aldus op geen enkele wijze. Het belemmert de Europese en intra-Belgische beginselen van vrij verkeer ook geenszins.

Het thans voorliggende ontwerp van decreet verplicht notarissen evenmin om akten te verlijden in het Nederlands. Dit betekent aldus dat het de notaris vrij staat om de akte te verlijden in de taal die hij wenst, maar dat hij gehouden is de akte in het Nederlands aan te bieden en mee te delen, hetzij omdat de akte in het Nederlands is opgesteld, hetzij via een beëdigde vertaling.

b) Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap

1) Materiële bevoegdheid

1.1) Bestuurszaken

Overeenkomstig artikel 129, §1, van de Grondwet is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd om het taalgebruik te regelen voor bestuurszaken. Het Grondwettelijk Hof⁵ heeft geoordeeld dat het begrip bestuurszaken ruimer is dan wat door de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken wordt geregeld.

De Vlaamse Gemeenschap is dus niet uitsluitend bevoegd om het taalgebruik te regelen voor de diensten in de zin van artikel 1 van de voormelde gecoördineerde wetten.

De bevoegdheid om het taalgebruik te regelen in bestuurszaken omvat onder meer de bevoegdheid om te bepalen welke taal besturen gebruiken in hun relatie met andere besturen en welke taal particulieren gebruiken in hun relatie met een bestuur.⁶

---

⁴ T. DE PELSMAEKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, die Keure, 2004, 3 en 5; J. VELAERS, "Het gebruik van de talen" in G. VAN HAEGENDOREN en B. SEUTIN (eds.), *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, die Keure, 2001, 7 en 51 en J. VELAERS en M. ADAMS, "Taalrechten, taalvrijheden en taaldwang in de multiculturele samenleving" in *Recht en verdraagzaamheid in de multiculturele samenleving*, Antwerpen, Maklu, 1993, 169-188. Met verwijzing naar arrest RvS, afdeling Bestuursrechtspraak, nr. 3.102, 27 januari 1954; arrest RvS, afdeling Bestuursrechtspraak, nr. 5.504, 19 februari 1957 en arrest RvS, afdeling Bestuursrechtspraak, nr. 40.946, 4 november 1992.

⁵ GwH, 26 maart 1986, nr. 17/86.

⁶ GwH 26 maart 1986, nr. 17/86, overweging 3.B.4.c. Zie ook J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, *Handboek Belgisch Publiekrecht*, Brugge, die Keure, 2010, nr. 863 en J. VELAERS, "Het gebruik van de talen" in G. VAN

De bevoegdheid om het gebruik van de talen in bestuurszaken te regelen, impliceert dat hieruit beperkingen kunnen voortvloeien voor private personen. De Vlaamse Gemeenschap kan particulieren het verplicht gebruik van een taal opleggen, voor zover het slechts gaat om particulieren die in een bepaald geografische gebied gevestigd zijn.⁷

1.2) Diensten

Dit ontwerp van decreet regelt het gebruik van de taal van het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of de bestuurlijke overheid waaraan notariële akten worden aangeboden of meegedeeld. Het steunt op de materiële bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever om overeenkomstig artikel 129, §1, 1° van de Grondwet het taalgebruik inzake bestuurszaken te regelen.

De kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie moeten, net zoals de voormalige hypotheekkantoren en registratiekantoren, beschouwd worden als gewestelijke diensten in de zin van artikel 32 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken⁸, ten aanzien waarvan het taalgebruik kan geregeld worden. De andere bestuurlijke overheden waarvan sprake is in het voorontwerp zijn, al naargelang het geval, gewestelijke of plaatselijke diensten in de zin van respectievelijk artikel 9 of 32 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, ten aanzien waarvan het taalgebruik eveneens kan geregeld worden.

De bevoegdheid om het taalgebruik te regelen omvat inzonderheid de bevoegdheid om het taalgebruik te regelen wanneer notariële akten aangeboden worden aan de kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of wanneer notariële akten meegedeeld worden aan andere bestuurlijke overheden. Het omvat tevens de bevoegdheid om het taalgebruik te regelen binnen de voormelde diensten, alsook wanneer de voormelde diensten zich tot het publiek richten.

Het voorliggende ontwerp van decreet doet evenmin afbreuk aan de federale bevoegdheid inzake de hypotheekbewaring en de formaliteit van de registratie.

Dit geldt in het bijzonder ook voor de regel vervat in artikel 2, eerste lid, van de Hypotheekwet van 16 december 1851 volgens dewelke "*alleen vonnissen, authentieke akten en in rechte of voor notaris erkende onderhandse akten [...] ter overschrijving aangenomen [worden]*". De omstandigheid dat de federale overheid bevoegd is gebleven voor de hypotheekbewaring en aldus kan bepalen welke soort documenten aangenomen worden op het hypotheekkantoor, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de decreetgever om het taalgebruik te regelen bij het aanbieden van notariële akten aan het hypotheekkantoor. Het taalgebruik is immers een aangelegenheid op zich ten aanzien waarvan enkel de bevoegdheidsverdelende regels, vermeld in artikel 129, §1 van de Grondwet gelden. Ook het regelen van het taalgebruik van bestuursdocumenten, waarvan het bepalen van het statuut en de inhoud de federale wetgever toebehoort, komt aan de decreetgever toe.⁹ De bevoegdheid van de gemeenschappen om het taalgebruik te regelen in bestuurszaken, heeft niet uitsluitend betrekking op "communautaire" of "regionale"

HAEGENDOREN en B. SEUTIN (eds.), *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, die Keure, 2001, 78-79, 84 en 85-86 (met verwijzing naar GwH, nr. 74/99, 30 juni 1999 en advies RvS, afdeling Wetgeving, Parl. St. VI.Parl. 1974-1975, nr. 112/2).

⁷ RvS, afdeling wetgeving, 26 februari 1980, nr L. 13.559/1

⁸ Zie bv. V.C.T., nr. 42.013, 17 december 2010; V.C.T., nr. 27.154, 15 februari 1996 (p. 83 jaarverslag 1996); V.C.T., nr. 29.043/A, 29 januari 1998 (p. 65-66 jaarverslag 1998); V.C.T., nrs. 30.108-30.109, 2 september 1999 (p. 71 jaarverslag 1999); V.C.T., nr. 31.084, 12 oktober 2000 (p. 73 jaarverslag 2000); V.C.T., nr. 41.178, 18 december 2009; V.C.T., nr. 41.056, 29 mei 2009 en V.C.T., nr. 41.203, 12 februari 2010.

⁹ T. DE PELSMAEKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, die Keure, 2004, 13.

bestuurszaken.¹⁰ De bevoegdheid inzake het taalgebruik is onderscheiden van de materiële bevoegdheden van de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten.¹¹ Een bevoegdheidsconforme lezing van artikel 2 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 impliceert dan ook dat deze bepaling aangeeft *welke soort* documenten ter overschrijving aangenomen worden op het hypotheekkantoor (met name vonnissen, authentieke akten en in rechte of voor notaris erkende onderhandse akten). Het regelen van de taal waarin de notariële akte aangeboden wordt en vervolgens overgeschreven, ingeschreven of gekantmeld wordt, betreft evenwel een bevoegdheid van de decreetgever.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van de verplichting tot registratie van notariële akten zoals vervat in artikel 3 van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten.¹² Ook hier is de decreetgever krachtens artikel 129, §1, 1° van de Grondwet bevoegd om het taalgebruik te regelen inzake het aanbieden en verwerken van notariële akten aan de kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie. Artikel 3 van het voormelde wetboek van 30 november 1939 wordt afgestemd op het voorontwerp van decreet (zie artikelsgewijze commentaar bij artikel 8).

2) Territoriale bevoegdheid

De grondwetsbepalingen hebben een exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling tot stand gebracht. Een zodanig stelsel veronderstelt dat het onderwerp van iedere regeling welke een gemeenschapswetgever uitvaardigt, moet kunnen worden gelokaliseerd binnen het gebied waarvoor hij bevoegd is, zodat iedere concrete verhouding en situatie slechts door één enkele wetgever wordt geregeld.

Met inachtneming van de grondwettelijke bepalingen, kunnen de gemeenschapsraden het criterium of de criteria bepalen met toepassing waarvan het onderwerp van de door hen uitgevaardigde regeling, naar hun inzicht, gelokaliseerd is binnen hun bevoegdheidsgebied.¹³

2.1) Diensten waarvan de werkkring niet verder reikt dan het Nederlandse taalgebied

Uit artikel 129, §1 en §2 van de Grondwet volgt dat de Vlaamse decreetgever bevoegd is om het taalgebruik in bestuurszaken te regelen in het Nederlandse taalgebied, met uitzondering van o.m. de faciliteitengemeenten en van de diensten waarvan de werkkring verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn.

Om die reden is het voorliggend ontwerp van decreet enkel van toepassing op de kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie waarvan het ambtsgebied zich uitstrekt over het Nederlandse taalgebied.

De decreetgever is territoriaal bevoegd om het taalgebruik te regelen van deze kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie. Deze kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie zijn immers diensten waarvan de werkkring niet verder reikt dan het Nederlandse taalgebied. Het ambtsgebied van de kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie strekt zich uit tot meerdere eentalige gemeenten binnen het Nederlandse taalgebied, weze het dat

---

¹⁰ J. VELAERS, "Het gebruik van de talen" in G. VAN HAEGENDOREN en B. SEUTIN (eds.), *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, die Keure, 2001, 78 en 162-163.

¹¹ Omtrent het taalgebruik voor identiteitskaarten, zie GwH, nr. 74/99, 30 juni 1999.

¹² Artikel 3 van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten luidt: "Wordt een in een andere taal dan de landstalen gestelde akte of geschrift ter registratie aangeboden, zo kan de ontvanger eisen dat, op de kosten van de persoon die de formaliteit vordert, een door een beëdigde vertaler voor echt verklaarde vertaling daaraan wordt toegevoegd."

¹³ GwH, 30 januari 1986, nr 9, overweging 5.B.1.

bepaalde kantoren ook bevoegdheden hebben ten aanzien van gemeenten met een speciale taalregeling.¹⁴

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat het voorontwerp van decreet eveneens van toepassing kan zijn op de kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie waarvan het ambtsgebied uitsluitend bestaat uit gemeenten van het Nederlandse taalgebied, maar die gevestigd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Aangezien hun werkkring beperkt is tot het eentalige Nederlandse taalgebied, wordt voor de toepassing van artikel 129, §2 van de Grondwet hun zetel geacht in het ambtsgebied te zijn gevestigd. De plaats van de vestiging van de dienst is zonder belang voor de bevoegdheidskwalificatie.¹⁵

De decreetgever is eveneens bevoegd om het taalgebruik te regelen voor het meedelen van notariële akten, hetzij door notarissen, hetzij door andere personen, aan bestuurlijke overheden die afhangen of onder toezicht staan van de Vlaamse Regering. Het voorontwerp is enkel van toepassing op de bestuurlijke overheden die afhangen of onder toezicht staan van de Vlaamse Regering, de gemeenten met een speciale taalregeling en de diensten waarvan de werkkring verder reikt dan het Nederlandse taalgebied uitgezonderd. Enkel voor zover de diensten van de Vlaamse Regering een werkkring hebben die zich beperkt tot het Nederlandse taalgebied, is de Vlaamse Gemeenschap immers bevoegd om het taalgebruik te regelen.¹⁶

2.2) De gemeenten met een speciale taalregeling

Het voorliggende ontwerp van decreet is niet van toepassing ten aanzien van akten die aangeboden worden door notarissen met een standplaats in een gemeente met een speciale taalregeling. Overeenkomstig artikel 129, §2, eerste streepje, van de Grondwet is de Vlaamse decreetgever immers niet bevoegd om het taalgebruik te regelen voor wat betreft *"de gemeenten of groepen van gemeenten palend aan een ander taalgebied en waar de wet het gebruik van een andere taal dan die van het gebied waarin zij gelegen zijn, voorschrijft of toelaat"*.

Als een notaris met een standplaats in een gemeente met een speciale taalregeling bijvoorbeeld een notariële akte aanbiedt aan het kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, zal het ontwerp van decreet bijvoorbeeld niet van toepassing zijn.

---

¹⁴ Zie de omschrijving van het ambtsgebied van de Kantoren Rechtszekerheid zoals opgenomen bij het in de bijlage bij het Besluit van 15 juni 2018 van de Voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën tot vaststelling van de taken waarmee de Administratie Rechtszekerheid is belast en tot de vaststelling van de bevoegdheden en de zetel van haar operationele diensten, *BS* 20 juni 2018.

¹⁵ De V.C.T. oordeelde in vergelijkbare zin omtrent het 6e Hypotheekkantoor van Brussel. Het ambtsgebied ervan bestaat uit eentalige gemeenten en gemeenten met een speciale taalregeling, maar de zetel van de dienst is buiten het ambtsgebied gelegen, nl. in Brussel-Hoofdstad. De V.C.T. was van oordeel dat de plaats waar de dienst gevestigd is niet van belang is en dat louter naar de werkkring gekeken dient te worden. Volgens de V.C.T. moet de zetel van het 6e Hypotheekkantoor voor de toepassing van de gecoördineerde wetten inzake het taalgebruik in bestuurszaken "geacht worden in zijn ambtsgebied te zijn gevestigd" (V.C.T., nr. 42.013, 17 december 2010).

¹⁶ In het advies 39.104/3 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "houdende uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening" oordeelde de Raad van State (niet gepubliceerd): *"Krachtens de artikelen 35 en 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken alle gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse Regering, waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest bestrijkt, het Nederlands als bestuurstaal. Voorzover de diensten van de Vlaamse Regering een werkkring hebben die zich beperkt tot het Nederlandse taalgebied, kan het decreet, krachtens artikel 129 van de Grondwet, een andere regeling bevatten. Als diensten van de Vlaamse Regering moeten ook worden beschouwd de erkende controleartsen in de zin van het voornoemde decreet van 27 maart 1991, aangezien deze een taak vervullen die het decreet als vereist door het openbaar belang heeft beschouwd, en die hun door het decreet wordt opgedragen, op basis van een erkenning door de regering. De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, en meer bepaald, van de erkende controleartsen, om dopingcontroles uit te voeren, is te dezen territoriaal beperkt tot het Nederlandse taalgebied. Een afwijkende taalregeling behoort dus tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap"*

De omstandigheid dat het ontwerp van toepassing is op kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, waarvan het ambtsgebied zowel gemeenten met als zonder speciale taalregeling omvat, doet geen afbreuk aan de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever (uiteraard voor zover het ambtsgebied bestaat uit gemeenten van het Nederlandse taalgebied). De decreetgever is immers territoriaal bevoegd om overeenkomstig artikel 129, §2, van de Grondwet het taalgebruik te regelen voor dergelijke "gemengde" diensten voor zover het gaat om de betrekkingen tussen deze diensten en de particulieren uit een gemeente zonder speciale taalregeling.¹⁷

Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat dit ontwerp van decreet een aangelegenheid regelt die overeenkomstig artikel 129, §1, 1° van de Grondwet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

Artikel 2

Dit artikel definieert in het eerste punt "notariële akten" als alle akten waaraan een notaris authenticiteit of erkenning verleent. Deze akten worden aangeboden op het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of andere bestuurlijke overheden.

Het begrip omvat onder meer alle akten waaraan een notaris authenticiteit of erkenning verleent in uitvoering van de Hypotheekwet van 16 december 1851, zoals bijvoorbeeld alle akten onder de levenden, om niet of onder bezwarende titel, tot overdracht of aanwijzing van onroerende zakelijke rechten met inbegrip van de authentieke akten vermeld in artikel 577-4, § 1, en artikel 577-13, § 4, van het Burgerlijk Wetboek, de akten van afstand of verdeling van die rechten en de huurcontracten die voor langer dan negen jaren zijn aangegaan of kwijting inhouden van ten minste drie jaren huur, de akten met betrekking tot hypotheek en voorrechten, alsook de volmachten. Het omvat ook de akte betreffende het in pand geven van een handelszaak.

Het begrip omvat in elk geval ook alle akten van notarissen als vermeld in artikel 19 van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie, hypotheek- en griffierechten.

Artikel 3

Artikel 3 regelt het territoriale toepassingsgebied van het ontwerp van decreet, conform artikel 129, §2 van de Grondwet. Ter zake wordt verwezen naar de algemene toelichting.

Voor het lokaliseren van de akte worden dezelfde regels gehanteerd als voor het bepalen van de lokalisatie van de desbetreffende belasting.

Bijvoorbeeld wordt er bij een akte van verkoop de ligging van het goed als lokalisatiecriterium gebruikt. Bij de vestiging van een hypotheek wordt er gekeken naar de ligging van het onroerend goed. Als bij eenzelfde handeling de onroerende goederen in meerdere gewesten gelegen zijn, dan is het gewest bevoegd waarbij het ontvangstkantoor behoort in wiens ambtsgebied het deel van de goederen met het hoogste federaal kadastraal inkomen gelegen is. Voor wat een schenking betreft is de plaats waar de

---

¹⁷ Advies RvS, afdeling Wetgeving, nr. 13.072/1, *Parl. St.* VI.Parl., 1980-1981, nr. 127/2, 9 en 10. De Vlaamse decreetgever is evenwel niet bevoegd om het taalgebruik te regelen van diensten waarvan het ambtsgebied uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling bestrijkt.

schenker woont bepalend, als de schenker een niet-rijksinwoner is, de plaats waar het onroerend goed gelegen doorslaggevend.

Het begrip "bestuurlijke overheden die afhangen of onder toezicht staan van de Vlaamse Regering", vermeld in het vierde lid, dient ruim opgevat te worden. Het omvat onder meer gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse overheid¹⁸ en de ondergeschikte besturen.

Artikel 4

Dit artikel regelt het taalgebruik inzake het aanbieden en meedelen van notariële akten op het kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of aan de in artikel 3, vierde lid, van dit ontwerp van decreet bedoelde bestuurlijke overheden.

De verplichting geldt ongeacht de hoedanigheid van degene die de akten aanbiedt.

In de regel zal dit de notaris zijn. Wanneer de eigendom van een onroerend goed via een notariële akte overgaat van de ene persoon naar de andere, is de notaris bijvoorbeeld verplicht om deze overdracht te laten overschrijven op het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (artikel 1 van de Hypotheekwet van 16 december 1851). Alle door de Belgische notarissen in de uitoefening van hun ambt opgemaakte akten moeten in beginsel binnen de vijftien dagen na de ondertekening ervan eveneens door de notaris ter registratie worden aangeboden aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van hun standplaats (artikelen 19, 32 en 39 van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie, hypotheek- en griffierechten.).

Het voorliggend ontwerp van decreet is echter ook van toepassing op elke situatie waarbij een notariële akte meegedeeld wordt aan een bestuurlijke overheid en dit ongeacht de persoon die de mededeling doet en ongeacht of de mededeling geschiedt in het kader van een wettelijke verplichting.

Voor hun verdere handelingen nemen de kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of de in artikel 3, vierde lid, van dit ontwerp van decreet bedoelde bestuurlijke overheden de Nederlandse akte of de beëdigde Nederlandse vertaling in aanmerking. Het begrip "handelingen" heeft betrekking op alle handelingen die de bevoegde kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie en de bedoelde besturen stellen.

Artikel 5

Dit artikel voorziet erin dat notariële akten die in strijd met de bepalingen van het voorliggend ontwerp van decreet aangeboden of meegedeeld worden op de bevoegde kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of aan de in artikel 3, vierde lid, van dit ontwerp van decreet bedoelde bestuurlijke overheden, als niet aangeboden of meegedeeld worden beschouwd.

Aldus kunnen de bevoegde kantoren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie of de in artikel 3, vierde lid, van dit ontwerp van decreet bedoelde bestuurlijke overheden geen rekening houden met notariële akten die aangeboden of meegedeeld worden in strijd met dit ontwerp van decreet. In voorkomend geval zal een aanbieding van een notariële akte in strijd met de bepalingen van dit ontwerp

---

¹⁸ Met inbegrip van het e-voorkooploket, vermeld in het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurrechten.

van decreet, aldus tot gevolg hebben dat de notariële akte als niet aangeboden of meegedeeld worden beschouwd.

Artikel 6

Dit artikel biedt een rechtsbasis om een administratieve geldboete op te leggen aan degene die notariële akten aanbieden of meedelen in strijd met de bepalingen van dit ontwerp van decreet.

De omvang van de administratieve geldboete is gebaseerd op de omvang van de administratieve geldboete die opgelegd kan worden in geval de werkgever die zich schuldig maakt aan een inbreuk op het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers alsmede op de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. Dit decreet heeft net als het voorliggend ontwerp van decreet een gelijkaardige doelstelling. Beide decreten willen namelijk het gebruik van het Nederlands als officiële taal van het Nederlandse taalgebied stimuleren. Daarom wordt er voor geopteerd om dezelfde administratieve geldboete op te leggen bij een inbreuk op het ontwerp van decreet.

Artikel 7

Dit artikel vergt geen nadere toelichting.

Artikel 8

Deze bepaling stemt artikel 3 van het wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten af op dit ontwerp van decreet.

Aldus kan de ontvanger krachtens artikel 3 van het voormelde wetboek nog steeds eisen dat, op kosten van de persoon die de formaliteit vordert, een door een beëdigde vertaler voor echt verklaarde vertaling wordt gevoegd wanneer een in een andere taal dan de landstalen gestelde akte of geschrift ter registratie aangeboden wordt.

Indien het evenwel om een notariële akte gaat, zal het thans voorliggend ontwerp van decreet van toepassing zijn en zal de akte aldus vergezeld moeten gaan van een beëdigde vertaling in het Nederlands.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS